

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ

Από τις 5 Φεβρ. πού δημοσιεύτηκε τὸ διάταγμα γιὰ τὴ δημοτικὴ καὶ κοινοτικὴ ψῆφο τῶν γυναικῶν οἱ ἑλληνίδες πού ἔχουν συμπληρώσει τὸ 30ον ἔτος τῆς ἡλικίας τους καὶ ξέρουν ἀνάγνωσι καὶ γραφή, ἔχουν δικαίωμα νὰ γραφοῦν στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους καὶ νὰ πάρουν τὸ ἐκλογικὸ τους βιβλιάριο.

Εἶναι χρέος κάθε ἑλληνίδας πρὸς τὸν **ἑαυτὴ της**, πρὸς τὴν **οἰκογένειά της**, πρὸς τὸ **δῆμο** καὶ τὴν **κοινότητα** ὅπου ἀνήκει, νὰ σπεύσει νὰ ἐγγραφῇ στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους γιὰ νὰ μπορέσει νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ δικαίωμα πού τῆς δίδει ἡ πολιτεία. Πρὸς τὸν **ἑαυτὴ της** ἔχει ὑποχρέωσι πρῶτα πρῶτα, γιὰ νὰ δείξῃ ὅτι πιστεύει πὼς εἶναι **ἄνθρωπος ἐλεύθερος** καὶ αὐτοτελής, ὅτι δὲν εἶναι παράρτημα κανενός, ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ τῆ βάζουν πιά στὴν ἴδια γραμμὴ μὲ τὰ ἀνήλικα, τοὺς τρελλοὺς καὶ τοὺς ἐγκληματίες. Βέβαια μὲ τὸ νὰ πάρει τὴ δημοτικὴ ψῆφο **μονάχα** δὲν παίρνει τὴ θέσι πού τῆς ἀνήκει, τὴ στιγμὴ πού πληρώνει στὸ κράτος φόρους χωρὶς κανέναν νὰ τῆ ρωτήσῃ τὴ γνώμη της, τὴ στιγμὴ πού ὑπακούει σὲ νόμους γιὰ τοὺς ὁποίους δὲν ὤρισε αὐτὴ τὸ νομοθέτη. **Κι** ἀκόμα μὲ τὸ νὰ ἀποκλείεται μιὰ πολὺ μεγάλη τάξι γυναικῶν, ἡ πιὸ παραγωγικὴ, ἀπὸ τὸ δικαίωμα πού δίνεται σὲ ὅσες ξέρουν γράμματα, μὲ τὸ νὰ ἀποκλείεται ἀκόμα ἡ νέα γενεά, σὰ νὰ ὠρίμαζε τὸ μυαλὸ τοῦ ἀντρὸς γρηγορώτερα ἀπὸ τῆς γυναίκας, ἐνῶ συνήθως συμβαίνει τὸ ἐναντίο, ἡ γυναίκα ἐξακολουθεῖ νὰ λογαριάζεται σὰν ἓνα πλᾶσμα κατώτερο ἀπὸ τὸν ἄντρα σὰν ἓνας **ὑπἄνθρωπος**. Γι' αὐτὸ εἶναι ζήτημα **ἀτομικῆς ἀξιοπρέπειας**, γιὰ κείνες τουλάχιστο τὶς γυναῖκες πού τοὺς χορηγεῖται τὸ δικαίωμα, νὰ σπεύσουν νὰ γραφοῦν στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους.

Εἶναι χρέος ἀκόμα τῆς ἑλληνίδας πρὸς τὴν **οἰκο-**

γένειά της νὰ φροντίσει νὰ μεταχειριστῇ τὸ δικαίωμα πού τῆς δίδει ἡ πολιτεία. Γιατὶ ἡ δουλειὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἶναι νὰ καλυτερεύῃ τὶς συνθῆκες τῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν, νὰ φροντίζει γιὰ τὴν ὑγιεινὴ κατοικία, γιὰ τὴν καθαριότητα τῶν δρόμων, γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς ἐργάτριας, γιὰ νὰ δίδει εὐκολίες κάθε εἶδους στὴ φτωχολογιά. Ἐπιτρέπεται λοιπὸν στὴ μάνα νὰ μὴν πάρει στὰ χέρια της τὸ μέσο νὰ διαλέξῃ ἐκείνους πού θὰ εἶναι κατάλληλοι νὰναλάβουν ὅλη αὐτὴ τὴ φροντίδα καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἔτσι γιὰ τὴν οἰκογένειά της, γιὰ τὰ παιδιὰ της τὴν ὑγεία καὶ τὴ χαρὰ;

Κι ἀκόμα ἔχει χρέος πρὸς τὸν ἴδιο τὸ **δῆμο** νὰ προσφέρει τὶς δυνάμεις της, τὶς γνώσεις της, τὶς ἱκανότητες, τὸ ἐνδιαφέρον της. Γιατὶ **μονάχα** ὅταν κάθε γωνιὰ τῆς Ἑλλάδας ἐδημερῇ, ὅταν κάθε κοινότητα εἶναι ἓνα κύτταρο γεμάτο ζωτικότητα καὶ υγεία, τότε θὰ μπορέσει κι ὁλόκληρο τὸ ἔθνος νὰ παρουσιάσῃ τὴν ὕψη τῆς υγείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Θὰ δεχτῇ λοιπὸν ποτε ἡ ἑλληνίδα νὰ τὴν κατηγορήσουν πὼς ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν τύχη τῆς χώρας της, ἡ ἑλληνίδα, πού σὲ κάθε περίστασι κρίσιμη τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς ἔδειξε τόσην αὐτοθυσίαν ἐργάστηκε μὲ τόσην ἀφοσίωσι γιὰ νὰ **γιατρέψῃ** τὶς πληγὲς τοῦ πολέμου;

Ἡ ἀληθινὴ ὅμως ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσι δὲ δειχνεται **μονάχα** ὅταν εἶναι ἀνάγκη νὰ **γιατρέψῃ** πληγὲς, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὶς **προλάβῃ**. Καὶ θὰ τῆς προλάβῃ **μονάχα** μὲ τὴ φωτισμένη της συνεργασία σὲ δις σχετίζεται μὲ τὸ δῆμο καὶ τὴν κοινότητα.

Ὅσες ἑλληνίδες σέβαστε τὸν ἑαυτὸ σας, ὅσες ἀγαπᾶτε τὰ παιδιὰ σας, ὅσες ἐνδιαφέρεστε γιὰ τὴν πρόοδο τῆς χώρας μας, **πηγαίνετε νὰ γραφῆτε στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους.**